

У відьомській хатинці друзів після останнього місяця вповні панував жахливий безлад.

— Хтось бачив мітлу? — запитав кролик Куцик. — І де моя чарівна паличка?

Скунсик Пиріжок поставив відро і зітхнув.

— Я не можу прибирати, коли всюди валяються твої чарівні капелюхи, Лапчику! — поскаржився він і штовхнув ведмедя.

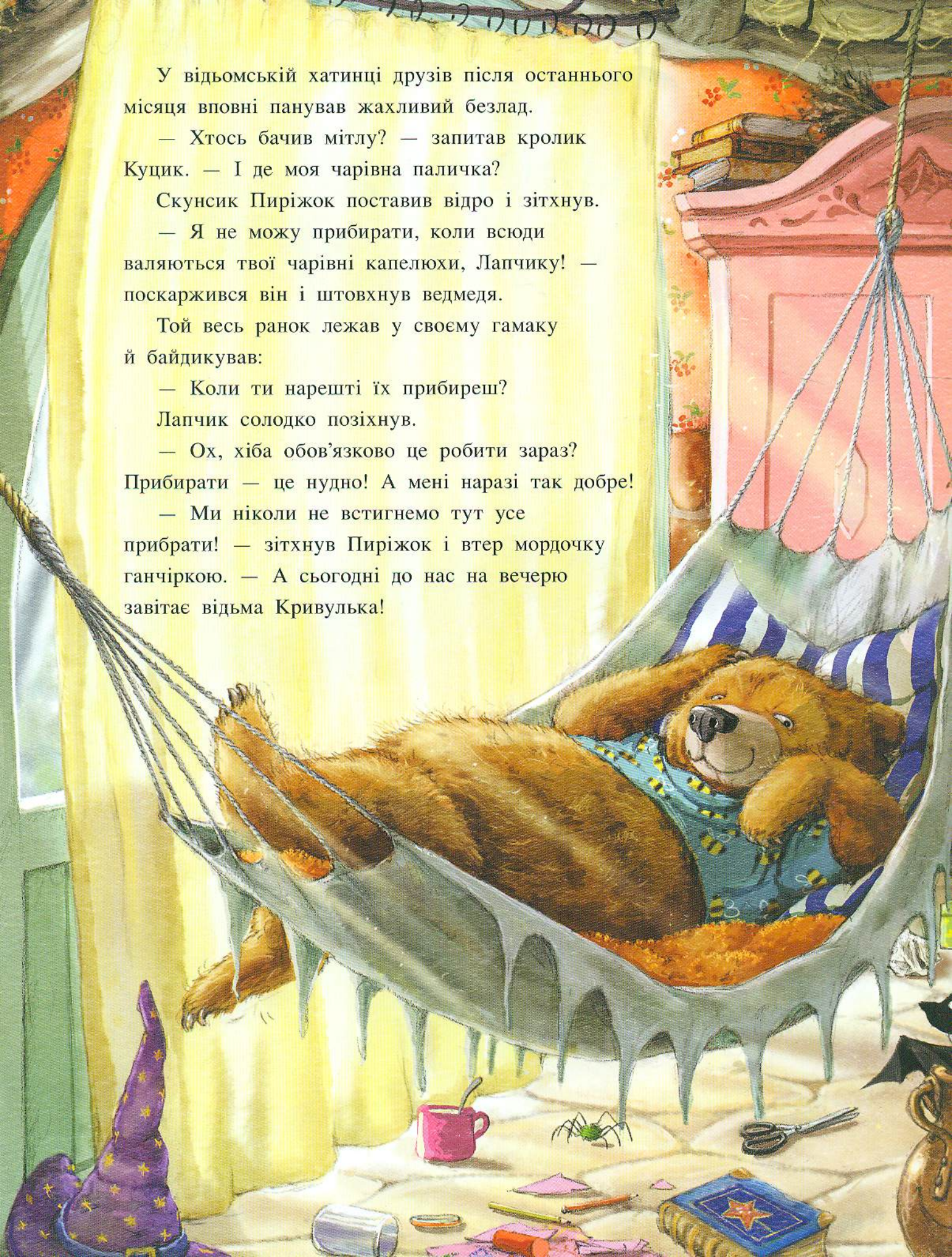
Той весь ранок лежав у своєму гамаку й байдикував:

— Коли ти нарешті їх прибириш?

Лапчик солодко позіхнув.

— Ох, хіба обов'язково це робити зараз? Прибирати — це нудно! А мені наразі так добре!

— Ми ніколи не встигнемо тут усе прибирати! — зітхнув Пиріжок і втер мордочку ганчіркою. — А сьогодні до нас на вечерю завітає відьма Кривулька!

Куцик витягнув мітлу з-під ліжка й застогнав:
— Погляньте, вона зламана! Як я маю нею підмітати?
У нас є десь щітка?

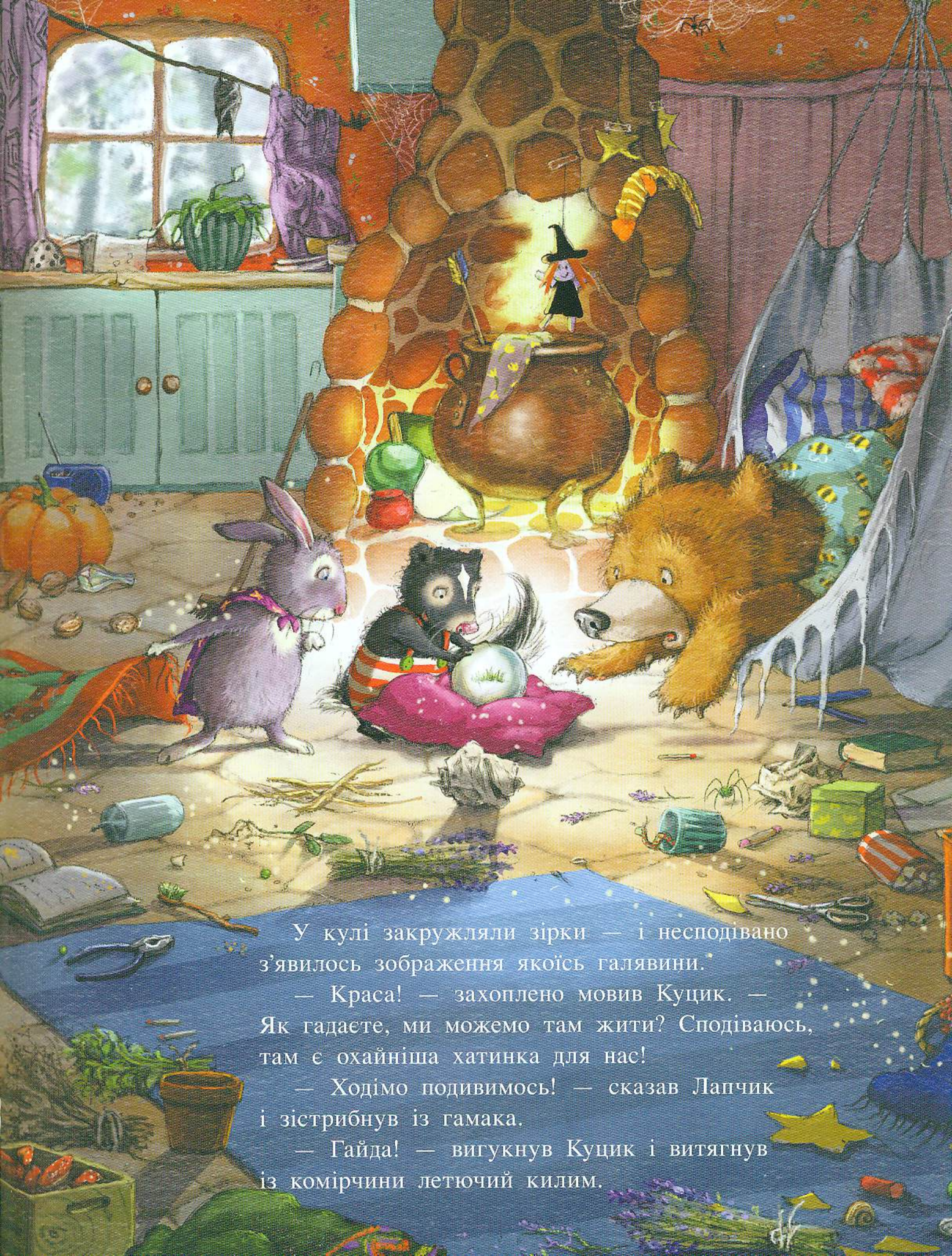
Куцик відчинив чарівну шафу — і раптом почувся гуркіт. Із шафи посипалися каструлі, капелюхи, книжки та сушені трави — просто на наляканого кролика.

— Куцику! — стривожено вигукнув Пиріжок і висмикнув кролика за лапку з того гармидеру. У скунса урвався терпець.

— Жодного дня більше я не житиму в цьому хаосі! — голосно вигукнув він. — Я ВИСЕЛЯЮСЬ! Він схопив свою кришталеву кулю й обережно її потер. Потім пробурмотів чарівне заклинання:

— *Куле, люба, покажи, де охайно, підкажи!*

У кулі закружляли зірки — і несподівано з'явилося зображення якоїсь галявици.

— Краса! — захоплено мовив Куцик. — Як гадаєте, ми можемо там жити? Сподіваюсь, там є охайніша хатинка для нас!

— Ходімо подивимось! — сказав Лапчик і зістрибнув із гамака.

— Гайда! — вигукнув Куцик і витягнув із комірчини летючий килим.